



[Mun paska elämä osa 2](#)

Must tuntuu siltä, et melkeen kukaan ei oo ennen mun itsemurhayritystä kuunnellu mua ja ottanu mua vakavasti. Sillon tuntu siltä, et kaikki vaa vihas mua ja et kukaa ei välittäny. Tuntu ja tuntuu yhä, et yhdessä verkostopalaverissa musta puhuttiin vaan säälistä hyvää.

Mä en oikeen luota aikuisiin, ku koulukuraattori ja terapeutti kerto sellasia asioita, joita en ois halunnu, et ne kertoo isälle. En luota aikuisiin myöskään mun menneisyyden takii.

Itsetuntoki on ihan paskana kiusaamisen ja menneisyyden takii. Kammoon esim. avata ovii, uudet paikat ahdistaa, uusien ihmisten näkeminen ahistaa ja ku ahdistaa tekis mieli viillellä. Ja ku joutuu olee erossa kavereista jossai laitoksessa.

On tää elämä vaan niin ärsyttävää. Sitte vielä se, et häpee jokasta pientäki epäonnistumista. Kadun sitä, et ku kiusasin niitä kiusaajia takasi, kun piti jotain tehdä. Ne oli kiusannu mua jo 3 vuotta.

Voispa elämä olla joskus reilumpaa mua kohtaan.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2019/mun-paska-elama-osa-2>